

Arrest

nr. 286 785 van 29 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 oktober 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 november 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 januari 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft de Armeense nationaliteit.

Op 30 juni 2021 vroeg de verzoekende partij voor de eerste maal gezinshereniging aan met haar Belgische grootmoeder, S. K. Y.

Op 20 december 2021 werd beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten onder een bijlage 20.

Op 27 april 2022 diende de verzoekende partij voor de tweede maal gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon.

Op 26 oktober 2022 werd beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten onder een bijlage 20.

Dit is thans de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag aan een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27/04/2022 werd ingediend door:

Naam: A.

Voornaam: A.

Nationaliteit: Armenië

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Onbekend

R.R.: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft opnieuw een aanvraag gezinshereniging ingediend, in hoedanigheid van zijn grootmoeder mevrouw S. K. Y. (RR xxxxx) met de Belgische nationaliteit en dit in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

"§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 10 de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Artikel 40ter van de wet van 15 12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging 'de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."

Betrokkene vraagt voor de tweede keer gezinshereniging aan met zijn grootmoeder.

De vorige aanvraag werd afgesloten met een negatieve beslissing, in casu met een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten op basis van de bestaansmiddelen. (Bijlage 19ter 30.06.2021 Bijlage 20 dd 20.12.2021)

Ter staving van de bestaansmiddelen worden volgende nieuwe documenten voorgelegd:

- Brief van het CM dd 19.10.2020 met erkenning van het zorgbudget (deze loopt tot 31/10/2023).*
- Brief van de FOD sociale zekerheid dd. 26.04.2021 + attest van erkenning van handicap.*

- *Attest Federale Pensioendienst dd. 14/04/2022 aangaande berekening maandbedrag. Het pensioen van de referentiepersoon bestaat uit: rustpensioen werknemer 8,02 euro, IGO 1259,07 euro en premie Covid-25 euro. (Deze is gestopt in april 2022)*
- *Overzicht verrichtingen op de rekening van de referentiepersoon met stortingen van CM zorgkas en van de Federale Pensioendienst, loon ARA GROEP (december 2021 tot maart 2022, april 2022, mei 2022), betaling DVZ, ...*
- *Loonfiches van tewerkstelling bij ARA Groep op naam van S. Y. (vergoeding Bestuurder), (11/2021) van 1164,69, 10/2021 van 1164,69 euro, 12/2021 van 1164,69 euro, 1/2022 van 1348,03 euro, 2/2022 van 1348,03 euro, 3/2022 van 1374,76 euro, 4/2022 van 1509,83 euro, 5/2022 van 1509,83 euro) opgemaakt door een boekhoudkantoor HH Company te Jette.*
- *Bijlage van het Belgische Staatsblad dd 27/03/2019 ARA Groep ondernemingsnummer 0723 691 363 mevrouw S. K. Y. (RR (...)) is medeaandeelhouder)*
- *Document houder van de effecten (100 euro)*

Bij de vorige weigering (Bijlage 20 van 20.12.2021) blijkt dat de Belgische referentiepersoon een pensioen ontvangt dat quasi uitsluitend uit IGO bestaat, de Inkomensgarantie voor Ouderen. Uit het recentste attest van de Federale Pensioendienst dd. 14/04/2022 aangaande berekening maandbedrag blijkt dat haar pensioen bestaat uit: rustpensioen werknemer 8,02 euro, IGO 1259,07 euro en premie Covid-25 euro. (Deze is gestopt in april 2022).

Welnu, er dient opnieuw te worden opgemerkt dat IGO een minimuminkomen is dat de overheid verstrekt aan personen die de pensioengerechtigde leeftijd van 65 jaar hebben bereikt en die geen rechten hebben opgebouwd om rustpensioen of overlevingspensioen te ontvangen. Vandaar dat IGO niet in aanmerking kan worden genomen gezien het valt onder de middelen verkregen uit de financiële maatschappelijke dienstverlening. Deze zienswijze wordt bevestigd o.a. in het arrest nr. 249.263 en arrest nr. 249.264 van 16 december 2020 van de Raad van State, alsook in het arrest nr. 249.459 van 16 januari 2021 van de RvS.

Op het attest van de pensioendienst zien we ook nog dat de referentiepersoon nog een deeltje pensioen als rustpensioen werknemer ten bedrage van 8,02 euro per maand ontvangt en voor de maand april 2022 ontving zij een premie covid-19 van 25 euro. Dit laatste betreft een tijdelijke bijkomende sociale premie om personen te helpen tijdens de coronacrisis voor mensen die een IGO ontvangen en kan dus heden niet langer in rekening worden gebracht.

Verder ontvangt de Belgische referentiepersoon maandelijks nog 352 euro (zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden) en nog eens 130 euro zorgpremie.

Aan de hand van nieuwe stukken, wenst de referentiepersoon aan te tonen dat zij bestaansmiddelen genereert uit haar activiteit als bestuurder van een bvba. Zij doet dit aan de hand van loonfiches, die zijn uitgeschreven door een boekhoudkantoor. Dergelijke fiches, uitgaande van een boekhoudkantoor dat de financiën van een bvba beheert, worden beschouwd als een verklaring op eer, aangezien ze zijn opgesteld op basis van de door de werkgever aangeleverde gegevens. De nodige stukken over de inkomsten en uitgaven van de BVBA liggen niet voor. Evenmin liggen stukken voor over de sociale bijdragen die moeten betaald worden. De bestaansmiddelen die de referentiepersoon genereert uit haar zelfstandige activiteit, kunnen bijgevolg niet weerhouden worden bij het bepalen van de netto bestaansmiddelen. Het is overigens maar zeer de vraag of de referentiepersoon de vermelde maandbedragen als zelfstandige wel mag verdienen, aangezien ze actueel recht heeft op IGO.

Hoedanook, zowel de bestaansmiddelen uit IGO als uit de zelfstandige activiteit kunnen niet weerhouden worden bij het bepalen van de bestaansmiddelen.

Onze diensten beschikken actueel niet over voldoende objectieve informatie om de berekening te kunnen maken van de ware actuele beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Wat betreft de behoefteanalyse in overeenstemming met art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig Immers, er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij gebrek aan zicht op de huidige werkelijke bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Bijgevolg wordt de aanvraag van betrokkene opnieuw geweigerd omdat niet is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Betrokkene voldoet bijgevolg opnieuw niet aan de voorwaarden om het verblijfsrecht te krijgen volgens de bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Zijn verblijfskaart (A.I.) moet worden ingetrokken.

Betrokkene doet er goed aan om de nodige stukken te verzamelen vooraleer hij een nieuwe aanvraag indient. Het herhaaldelijk indienen van aanvragen tot gezinshereniging, waarbij geen wezenlijk nieuwe documenten worden overlegd, dient te worden beschouwd als een oneigenlijk gebruik van de geldende procedureregels."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter, §2 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

De verzoekende partij vat haar enig middel als volgt samen in de synthesememorie:

"1. Art. 40ter, § 2 Vreemdelingenwet bepaalt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1 °, moeten bewijzen dat de Belg :

1 ° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld."

Verweerster betwist niet dat mevrouw Y. K. S. haar recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend.

Echter meent zij wel dat ze niet over “voldoende objectieve informatie beschikt om de berekening te kunnen maken van de ware actuele beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon.” Nochtans legde verzoeker volgende inkomsten van de referentiepersoon voor:

- IGO van de referentiepersoon: 1 259,07 € •
- Rustpensioen: 8,02 €
- Covidpremie van 25 €
- Loonfiches van tewerkstelling van de referentiepersoon tussen 1 164,69 € en 1 509,83 €
- Brief FOD Sociale Zekerheid met erkenning van handicap van de referentiepersoon
- Uittreksel van de oprichtingsakte van de vennootschap van de referentiepersoon
- Document houder van effecten.

Deze opsomming is terug te vinden in de bestreden beslissing op pagina 1.

2.

Het is dan ook werkelijk onmogelijk te begrijpen dat verweerster kan oordelen dat het inkomen van verzoekster quasi uitsluitend uit IGO bestaat. Deze vaststelling is in flagrante tegenstrijd met de stukken die voorhanden zijn uit het dossier. Verweerster stelt dat de ontvanger van een IGO kan bijverdienen, maar ze hierop zal belast worden van zodra ze de jaargrenzen overschrijdt. De relevantie van dit argument in vreemdelingenzaken ontgaat verzoeker.

Verweerster beweert “niet over voldoende objectieve informatie te beschikken om de berekening te kunnen maken van de ware actuele beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon”. Dit valt niet te begrijpen. Verzoeker legde alle inkomsten voor die de referentiepersoon ten tijde van de beslissing genoot en voegde nadien nog bijkomende stukken aan.

3.

Over deze bijkomende stukken oordeelde de verweerster bovendien volledig ten onrechte dat “de loonfiches van het boekhoudkantoor dat de financiën van een bvba beheert, aanvaard worden als een verklaring op eer, aangezien ze zijn opgesteld op basis van de door de werkgever aangeleverde gegevens” (?!).

Ten eerste worden deze loonfiches opgesteld door een neutrale derde. Art. 37 wet 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur bepaalt:

“Elke persoon ingeschreven in het openbaar register , met uitzondering van de personen bedoeld in artikel 29, § 2, handelt bij het vervullen van de hem toevertrouwde activiteiten of opdrachten in volledige onafhankelijkheid, met respect voor de beginselen van de déontologie. Voor een beroepsbeoefenaar hebben deze minstens betrekking op de verantwoordelijkheid voor het openbaar belang van de beroepsbeoefenaar, zijn integriteit en objectiviteit, alsmede op zijn vakbekwaamheid en zorgvuldigheid, zijn respect voor de vertrouwelijkheid en zijn professionaliteit. ”

Een boekhouder is een persoon ingeschreven in het openbaar register in de zin van de wet. Het is een aanfluiting van het beroep van de boekhouder te stellen dat de loonfiches door hem opgesteld zijn slechts een verklaring op eer betreffen.

Ten tweede insinueert verweerster dat de werkgever foute gegevens zou kunnen doorgeven. Zij beschuldigt dus de werkgever minstens mededader te zijn aan het misdrijf “valsheid in geschrifte”. Van deze beschuldigingen draagt zij uiteraard de bewijslast dat de gegevens op de loonfiche niet in overeenstemming zijn met de werkelijke bedragen die de referentiepersoon heeft toegepast.

4.

Even onbegrijpelijk stelt verweerster dat de inkomsten en uitgaven van de bvba niet voorliggen. Een bvba is boekhoudplichtig ergo verplicht een jaarrekening op te stellen, die moet worden gepubliceerd op de website van de Nationale Bank van België, die publiek toegankelijk is... dus ook voor verweerster. Of stelt zij hier ook dat de jaarrekening slechts een verklaring op eer op basis van het boekhoudkantoor is, aangezien ze is opgesteld op basis van de door de werkgever aangeleverde gegevens”?

Voor de volledigheid voegt verzoeker de jaarrekening, gepubliceerd op 03.10.2022, dus voor de datum van de bestreden beslissing, alsook de betaalde sociale bijdragen.

De referentiepersoon beschikt ontegensprekelijk over voldoende stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van art. 40ter, § 2 Vreemdelingenwet.

Verweerster stelt dat zij “meent dat hij zonder de nodige stukken over de inkomsten en uitgaven van de bvba en zonder zicht op sociale bijdragen die moeten betaald worden, niet afdoende kan beoordelen of de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.”. Dit is niet correct: de bestreden beslissing vermeldt:

“(…)”

Dit is een wereld van verschil!

5.

Wanneer verzoeker verweerster in graad van beroep de nodige stukken aanbrengt, stelt verweerster dat zij hierover niet beschikte ten tijde van de bestreden beslissing. Dit is niet ernstig, vermits de jaarrekeningen van de vennootschap waar de referentiepersoon bestuurster van is openbaar beschikbaar zijn en verweerster deze dus eenvoudig had kunnen raadplegen.

Het is dan ook niet te begrijpen dat verweerster stelt dat met de inkomsten uit een zelfstandige activiteit geen rekening mag worden gehouden. Dit blijkt nergens uit, noch heeft dit enige wettelijke basis.

Bovendien veroordeelt vaste rechtspraak van uw zetel en van de Raad van State dat beslissingen waaruit niet blijkt dat de DVZ een individuele behoefteanalyse heeft uitgevoerd of op basis van welke analyse en elementen de DVZ tot de conclusie komt dat de bestaansmiddelen van de gezinshereniger, niet voldoende zijn om te voorzien in de behoeften van het gezin.¹⁰ Verweerster stelt de plano dat de bestaansmiddelen niet volstaan. Vermits verzoekster - zelfs zonder het IGO mee in rekening te nemen en op basis van de stukken waarover verweerster wel beschikte - gemiddeld per maand 1 679,17 € verdiende, diende verweerster een bestaansmiddelenonderzoek te voeren. Er anders over oordelen schendt art. 40ter, § 2, tweede lid, 1°, eerste lid Vreemdelingenwet.

6.

Dienvolgens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.”

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Artikel 40ter §2 van de Vreemdelingenwet,

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat er in de bestreden beslissing de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan de beslissing is genomen om het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren. In de akte wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 40ter §2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter §2 van de Vreemdelingenwet stelt als volgt:

(…)

Uit de hierboven geciteerde wetsbepaling blijkt dat verzoeker, om een recht op gezinshereniging met zijn grootmoeder te kunnen laten gelden op grond van artikel 40ter §2 van de Vreemdelingenwet, moet de referentiepersoon voldoende bestaansmiddelen beschikken om in haar eigen behoeften en die van verzoeker te voorzien teneinde niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk.

Verzoeker legde volgende documenten neer bij zijn aanvraag:

- Brief van het CM dd 19.10.2020 met erkenning van het zorgbudget (deze loopt tot 31/10/2023).*
- Brief van de FOD sociale zekerheid dd. 26.04.2021 + attest van erkenning van handicap.*
- Attest Federale Pensioendienst dd. 14/04/2022 aangaande berekening maandbedrag. Het pensioen van de referentiepersoon bestaat uit: rustpensioen werknemer 8,02 euro, IGO 1259,07 euro en premie Covid-25 euro. (Deze is gestopt in april 2022)*
- Overzicht verrichtingen op de rekening van de referentiepersoon met stortingen van CM zorgkas en van de Federale Pensioendienst, loon ARA GROEP (december 2021 tot maart 2022, april 2022, mei 2022), betaling DVZ, ...*
- Loonfiches van tewerkstelling bij ARA Groep op naam van S. Y. (vergoeding Bestuurder), (11/2021 van 1164,69, 10/2021 van 1164,69 euro, 12/2021 van 1164,69 euro, 1/2022 van 1348,03 euro, 2/2022 van 1348,03 euro, 3/2022 van 1374,76 euro, 4/2022 van 1509,83 euro, 5/2022 van 1509,83 euro) opgemaakt door een boekhoudkantoor HH Company te Jette.*

- Bijlage van het Belgische Staatsblad dd 27/03/2019 ARA Groep ondernemingsnummer 0723 691 363 mevrouw S. K. Y. (RR (...)) is medeaandeelhouder)
- Document houder van de effecten (100 euro)

In de bestreden beslissing wordt met alle stukken die verzoeker voorlegde in het kader van zijn aanvraag rekening gehouden.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de referentiepersoon beschikt over een inkomensgarantie voor ouderen (IGO) ten bedrage van 1259 euro. De IGO is een vorm van financiële maatschappelijke dienstverlening die niet in aanmerking kan worden genomen bij het bepalen van de bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Uit de voorgelegde stukken leiden we af dat de referentiepersoon bijverdient als bestuurder van de bvba, ARA Groep met als ondernemingsnummer 0723691363. De referentiepersoon kan bijverdienen als ontvanger van IGO maar ze zal hierop belast worden van zodra ze de jaargrenzen overschrijdt.¹

Als zelfstandige raadpleegt de referentiepersoon haar boekhouder om haar inkomsten te bewijzen, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de gemachtigde motiveert en stelt dat mocht dit toch een begin van bewijs van bestaansmiddelen zijn, er onafdoende blijkt welke belastingen en sociale bijdragen zij als zelfstandige moet betalen. De verwerende partij meent dat hij zonder de nodige stukken over de inkomsten en uitgaven van de bvba en zonder zicht op sociale bijdragen die moeten betaald worden, niet afdoende kan beoordelen of de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Dit is niet kennelijk onredelijk, noch onzorgvuldig. Waar verzoeker wijst naar de jaarrekeningen van de bvba en de sociale bijdragen die betaald zijn aan Acerta, kunnen we meedelen dat hiermee geen rekening kan worden gehouden gezien verwerende partij niet over deze stukken beschikte bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het is de verplichting van verzoekende partij om alle nuttige elementen aan te brengen om te bewijzen dat hij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet.

Er dient te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat verwerende partij kan beoordelen of de verzoekende partij aan de wettelijke voorwaarden voldoet. De verplichting die in casu rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting.

De in artikel 42, § 1 van de Vreemdelingenwet bedoelde behoefteanalyse kan zich slechts opdringen voor zover vaststaat dat er sprake is van stabiele en regelmatige bestaansmiddelen die evenwel lager zijn dan het in diezelfde bepaling bedoelde referentiebedrag (RvS 27 januari 2016, nr. 233.641). De bedoeling van de door te voeren behoefteanalyse is na te gaan of een gezin niet alsnog in zijn behoeften kan voorzien met een bedrag dat lager ligt dan het bedoelde referentiebedrag zonder ten laste te komen van de sociale bijstand en dit onderzoek is enkel nuttig voor zover het bedrag van de bestaansmiddelen waarover de referentiepersoon effectief kan beschikken gekend is. De uitkomst van de behoefteanalyse die erin bestaat dat moet worden nagegaan welke bestaansmiddelen het gezin nodig heeft om in zijn behoeften te kunnen voorzien, moet immers vervolgens kunnen worden afgetoetst aan de bestaansmiddelen waarover de referentiepersoon heden daadwerkelijk beschikt.

De bestaansmiddelen uit IGO als uit de zelfstandige activiteit kunnen niet weerhouden worden bij het bepalen van de bestaansmiddelen.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder op basis van een incorrecte feitenvinding, op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de wet tot zijn beoordeling is gekomen. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij, waar hij voorhoudt gerechtigd te zijn op een verblijf op grond van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet, het bewijs dient te leveren van het voldaan zijn van de hiervoor door de wetgever vooropgestelde verblijfsvoorwaarden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder ten onrechte op basis van het geheel van de elementen zoals deze voorlagen bij de aanvraag heeft vastgesteld dat niet lijkt dat is voldaan aan de verblijfsvoorwaarde van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Een schending van artikel 40ter §2 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Gelet op voorgaande volstaan de motieven, die niet betwist worden en die steun vinden in het administratief dossier, om de bestreden beslissing te schragen naar recht.”

2.3. Uit het betoog van de verzoekende partij in haar enig middel kan afgeleid worden dat de verzoekende partij naast de schending van artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet, ook de schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het [Verdrag betreffende de Europese Unie](#) en het [Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie](#) :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de [wet van 26 mei 2002](#) betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het [Burgerlijk wetboek](#). De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

De verwerende partij komt in de bestreden beslissing tot de conclusie dat zij actueel niet beschikt over voldoende objectieve informatie om de berekening te kunnen maken van de ware actuele beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing zelf aan dat de verzoekende partij de volgende stukken heeft voorgelegd om de bestaansmiddelen van de referentiepersoon aan te tonen:

- Brief van het CM dd 19.10.2020 met erkenning van het zorgbudget (deze loopt tot 31/10/2023).*
- Brief van de FOD sociale zekerheid dd. 26.04.2021 + attest van erkenning van handicap.*
- Attest Federale Pensioendienst dd. 14/04/2022 aangaande berekening maandbedrag. Het pensioen van de referentiepersoon bestaat uit: rustpensioen werknemer 8,02 euro, IGO 1259,07 euro en premie Covid-25 euro. (Deze is gestopt in april 2022)*
- Overzicht verrichtingen op de rekening van de referentiepersoon met stortingen van CM zorgkas en van de Federale Pensioendienst, loon ARA GROEP (december 2021 tot maart 2022, april 2022, mei 2022), betaling DVZ, ...*
- Loonfiches van tewerkstelling bij ARA Groep op naam van S. Y. (vergoeding Bestuurder), (11/2021 van 1164,69, 10/2021 van 1164,69 euro, 12/2021 van 1164,69 euro, 1/2022 van 1348,03 euro, 2/2022 van 1348,03 euro, 3/2022 van 1374,76 euro, 4/2022 van 1509,83 euro, 5/2022 van 1509,83 euro) opgemaakt door een boekhoudkantoor HH Company te Jette.*
- Bijlage van het Belgische Staatsblad dd 27/03/2019 ARA Groep ondernemingsnummer 0723 691 363 mevrouw S. K. Y. (RR (...)) is medeaandeelhouder*
- Document houder van de effecten (100 euro)”*

De verwerende partij motiveert met betrekking tot de loonfiches van tewerkstelling bij ARA Groep op naam van de referentiepersoon als volgt:

“Aan de hand van nieuwe stukken, wenst de referentiepersoon aan te tonen dat zij bestaansmiddelen genereert uit haar activiteit als bestuurder van een bvba. Zij doet dit aan de hand van loonfiches, die zijn uitgeschreven door een boekhoudkantoor. Dergelijke fiches, uitgaande van een boekhoudkantoor dat de financiën van een bvba beheert, worden beschouwd als een verklaring op eer, aangezien ze zijn opgesteld op basis van de door de werkgever aangeleverde gegevens. De nodige stukken over de inkomsten en uitgaven van de BVBA liggen niet voor. Evenmin liggen stukken voor over de sociale bijdragen die moeten betaald worden. De bestaansmiddelen die de referentiepersoon genereert uit haar zelfstandige activiteit, kunnen bijgevolg niet weerhouden worden bij het bepalen van de netto bestaansmiddelen. Het is overigens maar zeer de vraag of de referentiepersoon de vermelde maandbedragen als zelfstandige wel mag verdienen, aangezien ze actueel recht heeft op IGO. Hoedanook, zowel de bestaansmiddelen uit IGO als uit de zelfstandige activiteit kunnen niet weerhouden worden bij het bepalen van de bestaansmiddelen.”

Artikel 37 van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, dat valt onder afdeling 2 “onafhankelijkheid” van deze wet, bepaalt:

“Elke persoon ingeschreven in het openbaar register, met uitzondering van de personen bedoeld in artikel 29, § 2, handelt bij het vervullen van de hem toevertrouwde activiteiten of opdrachten in volledige onafhankelijkheid, met respect voor de beginselen van de deontologie. Voor een beroepsbeoefenaar hebben deze minstens betrekking op de verantwoordelijkheid voor het openbaar belang van de

beroepsbeoefenaar, zijn integriteit en objectiviteit, alsmede op zijn vakbekwaamheid en zorgvuldigheid, zijn respect voor de vertrouwelijkheid en zijn professionaliteit.”

De motivering van de bestreden beslissing dat loonfiches, die zijn uitgeschreven door een boekhoudkantoor worden beschouwd als een verklaring op eer, aangezien ze zijn opgesteld op basis van de door de werkgever aangeleverde gegevens, komt dan ook kennelijk onredelijk voor. Zeker aangezien de Raad de verzoekende partij kan volgen waar zij stelt dat de verwerende partij met een dergelijke motivering lijkt te willen laten uitschijnen dat de gegevens zoals aangereikt door de werkgever vals zouden kunnen zijn. De Raad kan enkel vaststellen dat er voor een dergelijke visie geen enkele indicatie in het administratief dossier te vinden is.

Verder blijkt uit bovenvermelde motieven dat de verwerende partij van oordeel is dat *“De nodige stukken over de inkomsten en uitgaven van de BVBA niet voor(liggen). Evenmin liggen stukken voor over de sociale bijdragen die moeten betaald worden”*. De Raad stelt vast dat de verwerende partij daarover in de nota met opmerkingen als volgt stelt: *“De referentiepersoon kan bijverdienen als ontvanger van IGO maar ze zal hierop belast worden van zodra ze de jaargrenzen overschrijdt”*. Daarmee geeft de verwerende partij vooreerst al in haar nota met opmerkingen aan dat de verzoekende partij wel degelijk kan bijverdienen. De repliek van de verwerende partij in de nota met opmerkingen geeft verder ook aan dat de verwerende partij goed weet dat de verzoekende partij enkel op haar bijverdiensten zal worden belast in het geval dat zij de jaargrenzen overschrijdt. Nergens blijkt echter dat de verwerende partij is nagegaan of de verzoekende partij de jaargrenzen met de door haar voorgelegde inkomsten inderdaad overschrijdt. De verwerende partij motiveert enkel dat geen stukken voorliggen over de sociale bijdragen die moeten betaald worden. Deze motivering is in het licht van de repliek van de verwerende partij zelf in de nota met opmerking dan ook onzorgvuldig. Dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift zelf bewijzen van de betaalde sociale bijdragen bijbrengt doet hieraan overigens niets af. Ten slotte betwist de verwerende partij niet het argument van de verzoekende partij dat de jaarrekeningen van de BVBA eenvoudig online te raadplegen zijn. Uit de stukken die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt blijkt inderdaad dat de gegevens van de BVBA eenvoudig online via de KBO te vinden zijn. Hoewel het betoog van de verwerende partij kan gevolgd worden dat het de taak van de verzoekende partij is om de nodige bewijsstukken voor te leggen, komt het de Raad als kennelijk onredelijk voor dat wanneer de verzoekende partij wel degelijk loonfiches heeft voorgelegd en de verwerende partij met een eenvoudige online zoekopdracht de gegevens van de BVBA kan raadplegen, zij de verzoekende partij toch in de bestreden beslissing verwijt deze zeer eenvoudig te consulteren gegevens niet zelf bijgebracht te hebben. Met haar argumentatie in de synthesememorie maakt de verzoekende partij dan ook aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze oordeelde dat de bestaansmiddelen die de referentiepersoon genereert uit haar zelfstandige activiteit in hun geheel niet kunnen weerhouden worden bij het bepalen van de netto bestaansmiddelen. Minstens maakt de verzoekende partij aannemelijk dat het onderzoek van de verwerende partij op dit punt onzorgvuldig gebeurde.

De repliek van de verwerende partij in de nota met opmerkingen doet hieraan niets af.

De verzoekende partij maakt een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet dan ook aannemelijk.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 oktober 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU